

SÜMEG-SZENT-GRÓTH

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 4 frt = 8 korona Fél évre 2 frt = 4 „ Negyed évre 1 frt = 2 „ Egyes szám ára 10 kr.		Hirdetmények: 2 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 80 kr. Nyilttér petitsora 20 kr. Csak óérimentett leveleket fogadunk el.		A lap szellemi reszet illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők. A lapot illető minden fizetés a kiadóhivatalba küldendő. Kéziratokat vissza nem küldünk.
---	--	--	--	---

Lapunk számára hirdetések elfogad Budapest: a Reuter ügynökség, Blockner J., Eckstein Bernat hirdetési irodája Fűrdő-utca 4 sz., Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája, Granátos-utca 1., Fischer A. D. hirdetési irodája, Hatvani-utca 1. és Goldberg W. A. Bécsben: Mosse Rudolf hird. irodája, Szombathelyen: Apfel Sándor hird. irodája.

Halottak estéjén.

„Talan majd valaki jön sírom szélére,
 S akasztván egy darab fátolt keresztére,
 Reá emlékezik barátja szívére,
 Egy könnyet gördítvén hideg tetemére.”
 ANYOS PÁL.

Alusztok! Álmatok csendes és mély, édes és zavartalan, mert a béke anyala virraszt fölöttetek, Krisztusban elhunyt testvéreink. Tietek e mai csendes est, tietek vagyunk mindnyájan, értetek ég szívünk és száll imánk a menny atyjához, hogy nektek nyugalmat és szabadulást esdjünk.

Az anyaszentegyház édes anyai részvétellel hívja gyermekeit a közös imára, hangjaink bús zúgása az élők szívéig hat, emlékeztetvén őket az önzetlen szeretet adójának lefizetésére, melylyel elhunyt szeretteik drága emlékének tartoznak, mintegy azt mondja: „Imádkozzatok az elhunytakért! hogy majd egykor azok is kik benneteket eltemetnek, rolatok is az ő buzgó imáikban megemlékezzenek.”

Az év borongó napjaival, a természet haldokló életével hódol a meghaltak emlékének. A fák sárguló leveleiket hullatják a könnytől ázott sírgöröngyök fölé, melyek a virágok legszebbjét, a szeretet nefelejtését ápolják az elhunyt fásult kebelén. Üdvözlünk mi is halottak bús estéjén fájdalomunk könnyüivel.

Míg gondolataink a halál borzalmas képével ölelkeznek, addig lépteink a teme-

töbe visznek, oda visszük szívünk gyengéd érzelmeit, hitünk lobogó mécsét, reményünk koszoruját és önzetlen szeretetünk fohászatát.

Az est szárnyai alatt rémes a halottak birodalma, mintha mindenütt a halál angyalát látnók, ki behunyt szemekkel, könnyörléte nem ismerő arczzal, szív nélküli kiaszott testtel jár áldozatai fölött. A sírok mintegy nyitva állanak, az élők elevenképződése visszavarázsolja a koporsóban a forgács párnán nyugvó elhunytak arczeit, a képzelem szemével is csak félve tekintünk reájuk, mintha látnók az egykor mosolygó üde ajkakon a sír éjjelének borzalmas jeleneteit.

A temetői ünnepélyes csend fölírzza a halandót, komoly órái gondolkodóba ejtik a lelket s mégis ki tagadhatná, hogy a rémes gondolatokkal ölelkezve jönnek a remény mosolygó szavai, a halál angyalával megjelenik a béke anyala is, vigaszt hozván a halandóknak, hogy kétségbe ne eszenek a halál veres munkájának szemléletében. Ugy van. A temető kapuja egy más világot, egy oly világot tár elénk, melyről tudni sem szeretünk és akarunk, pedig a sírhalmok, rajtuk a sír keresztet letét hirdetik; mintegy azt mondják: „Út majd az óra, s az ur es szolgál, vagyis a lélek és test elválnak egymástól; az ur a halhatatlanság hónapja repül föl, a szolgál pedig a mulandóság porába hajlja le fejét.”

A halál kérhetetlenül szól hozzánk a

sírok birodalmának szemlélete által, hogy minden embernek a temető leendő egykor határfája, hogy az élet nem egyéb, mint gyöngye füstpára, melyet játszva oszlat el az esti szellő, s nem erősebb mint a harmatgyöngy, melyet a kelő napsugár enyészetre olvaszt. A kisebb-nagyobb sírok szemlélete megalázza azon vakmerően bizakodót, ki csak vénségében akar a halál kaszájának engedni, itt látja, hogy a halál egyaránt gázol az élet mezején, virágot és kórót válogatás nélkül hajt kaszája alá, megjő, mint tolvaj éjjel vagy nappal, érkezésének nincs sem ideje, sem bizonyos órája. A fényes márvány sírkövek, az egyszerű keresztetek mutatják e helyen, hogy a halál betör a gazdagok pénzzel sáncolt váraiba úgy, mint a földhöz tapadt szegények kunyhóiba, kiknek koporsót és szemfödelet is alamiznába adtak.

És van-e mégis vigasztalás e helyen, jel, mely enyhíti a halál országának borzalmait? Van, az Üdvözítő keresztje. Ez azon árnyat adó fa, mely alatt az élet utain teljesen kimerült vándorok üdülést és nyugalmat kereshetnek és találnak. És leend a tulhazában győzelmi zászlónk. A sírok keresztjei, mint a megváltás jelei vigasztalnak bennünket, hogy nem leszünk a mulandó időnek, a halál boszujának martalékjai; minden sírkereszt egy jóltevő vezéresíllag, mely a halandót a sír homályán keresztül az örökévalóságba vezet és az élők és holtak fejedelmének társaságába viszi. Azért:

A SÜMEG-SZENT-GRÓTH EREDETI TÁRCZÁJA.

Ünnepi beszéd.

A sümegi reáliskolának november 1-én tartott gyászünnepén, Kisfaludy Sándor sírjánál elmondotta:

Kellemen Károly dr.

Kedves ifjak!

A szív vezérelt ma bennünket ide a holtak néma országába, a hol keblünket keserű fájdalom árasztják el nemesak azért, mert itt minden csak a mulandóságra vall, hanem főleg azért, mert vannak köztünk, kik szülőiket, testvéreiket, rokonaikat avagy talán élők boldogságot temették a sötét göröngyök alá. Fájdalmas itt a mulandó visszaemlékezni, hiszen igaz van a költőnek: „Az emberszív ha egyszer megreped, nincs balszam, mely hegessze a sebet! De nem egyenkénti egyéni érzelmeinknek kívánunk e pillanatban kifejezést adni, hanem azon általános érzésnek, melynek minden igaz magyar keblében elhunyt jelesünk iránt élnie kell: halás kegyeletünk adóját jöttünk leróni e sírhoz, melyen Kisfaludy Sándor alussza örök álmát, Kisfaludy, kát a Mindenható egy egész nemzetnek adott ajándékul, hogy mint a gazdag forras nemesak azon helyen, honnan ered, hanem az egész vidéket, melyen termékenyítő habjai átvonulnak, virágnaknak s jólétnek indítsa. Ő nem csupán e városé, a hol született s élete

jórészt töltötte, ő a hazáé, mert ő az egész nemzethez szökölt, mert gondolatjai ezer fejben, érzelmi millió szívekben találtak visszhangra.

Kisfaludy magyar író, magyar költő volt. Élete tanulságos ugyan, de nem szándékom jelenalkalommal azt elbeszélni, inkább azokat a vonásokat említem fel, melyek őt nagygyás halhatatlanná tevék.

Kisfaludy munkás, szorgalmas ember volt. Mint tanuló, megfelelt kötelemének; mint felnőtt, lelkesedéssel s kitartással szolgálta hazáját mint katona karddal, mint író tollal. A haza iránt való szeretet volt író munkaságának megteremtője. Ez ragadta őt azon nemes elhatározásra, mely szerint: magyarul fog írni s a szívekhez szólni, hogy veszni indul magyar nemzetiségünket tovább életben tartsa. Ezt ezéleztak művei, melyek közül kiváló: A kesergő s a boldog szerelmek, és Regéi a mult időkől. Az elsöben két szerető szív fájdalmait s örömeit rajzolja. Egyszerű, mondhatom, mindennapi tárgy s hogy mindenkit, ifjút, s öreget, nőt s férfit egyaránt elragadtatással töltött el, nem annyira a tárgy okozta, hanem egyrészlől a műben rejlő őszinteség és igazság, más részről egészen új nyelvezete, mely zengzetes, változatos, minden ízében magyaros s így mintegy behízelgi magát a ember lelkébe. Regéiben a balatonmelléki varakat énekl meg. Nem az a fő nála, hogy regét mondjon, hanem hogy a nemzetet ezzel visszavarázsolja a dicső multba és az ösök erényeire s példaira mutatva, buzdítson a jelenben. Költészetének jellemzése talán Vachott e néhány sorában:

Mildön kezdedbe vetted lantodat,
 Eljött a bájos ajku szerelm,
 Az éjszemű bú jött nyomban vele,
 S utána jött a kékszemű öröm.
 Hozzád lebegtek a magyar világ
 Hajdan korának ép alakjai
 S te mindenikről mondtál éneket,
 Felejthetetlen gyötröt s édeset.
 Meghallgatták azt hölgyek s férfiak,
 A hölgy szerelm-sb lón s jobb magyar,
 S a férfi büszkebb ily nő karjain!

S valóban, a férfiak, kik eddig csak latinul, a nők, kik francziául s németül olvastak, kapva kaptak az új csodán; műveit a kunyhókban s palotákban egyaránt olvastak s ezzel megtörte a magyar nyelv s irodalom iránti közönyt.

A költő lelke mélyéből szerette édes anyanyelvünket, mert tudta, hogy a nemzet nyelvében él. Ő maga mondja: Nem a föld, nem a folyók tartják össze a nemzetet, hanem a nyelv. Ez köti az embereket össze egy oly nemzeti nyalabba, melynek a politika vései nem arthatnak. Szóval: a nyelv lelke a nemzetnek; szükség tehát főképpen nyelvünket lehetö tökéletességre vínnünk, ha csak nem akarunk mindörökké mas nemzetek csufja maradni.

A haza iránt való önzetlen szeretet honolt a költő lelkében, az a szeretet, mely — mint Eötvös mondja, nemzetünk történetén hatalmas folyóként termékenyítve átvonul, melyhez a hazában minden összefoly, melyből egyes s egész vadékok lelkesedéseket merítsék. Ez tevé Kisfaludyt költővé, szívének ez erős meleg gerjedelmét tartá fenn megkezdett utján s serkenté újabb-újabb tevékenységre. Valóban ő életét teljesen hazájának

Üdvözlégy, drága keresztünk,
Mi általad remélhetünk
E földön minden kegyelmet,
Siron túl örök életet.

Mint a háborgó tengeren a hullámok,
ugy váltakoznak a temetőben a sírok, kö-
zöttük bolyogván, mintha mindegyik roska-
doznék lábaink terhe alatt. Ott diszlik
egyik másikon a szeretet virága, a remény-
ség koszorúja. Álljunk meg egyik sírhalom
mellett.

Ha a sír mélyére gondolunk, megbor-
zadunk, hogy mi történhetik ott! Isten
után csak a hit angyala mondhatná meg
igazán, és az Istenség fényözönében meg-
gyújtott faklyával deríthetné föl: mi törté-
nik a sír borzasztó éjhomályában, mint lak-
máznak a föld undok férgei az emberi
testben, mint tépi rongyokká a mulandó-
ság a meghaltak biborköntösét, mint sem-
mislül meg az életben sziklakemény szív a
sírfergek mitsem kimélő durva, undok ha-
talma alatt.

Halál, nagy a te hatalmad, mert míg
az évezredek szétrombolják a sírok gránit-
emlékeit, te addig játszva örök porrá a
meghaltak csontjait és mégis bár fölriadt
lelkünk: „Az eleje lökött enyészeti eszmé-
től visszadöbbenve, túltör a sír nagy éjje-
lén, a halál árnyában életet keres, és szent
sóvárgással emelkedik a megmérthetetlen
örökévalóság felé, melynek boldog örömei-
ről a hit oly magasztos ígéket beszél.”

A hit szelid angyala a halalt egy boldo-
gabb haza előhírnökének mondja, a sirt a
a nyugalom karjainak állítja, hol a föld
vándora az isteni akarat föltámadása napjáig
nyugszik, míg nem az évezredek sírok meg-
nyílnak, a százados porok, mint egykor a
lélek hüvelyé, fog megjelenni félelem és re-
mény között nemcsak az élők, de a holtak
Istene előtt.

Ugy van. A hit szemével minden sír-
koszoru zöld leveléről leolvashatjuk a re-
mény biztató szavait, hogy nincs örökös
megsemmisülés, bizton tekinthetünk a bé-
ketáj felé, hol angyal kezek emelnek ben-
nünket a boldogság révpartjára, s törlik le
szemeinkről azon könnyüket, melyeket a
halál fagyos keze sajtolt ki szemekből.

Hát ti mécsék, mit kerestek halavány
fénynyel a halottak sötét birodalmában?

Tán a sírok belseit, tán a fájdalom köny-
nyeit akarjátok látni az emberek szeméi-
ben? Csak ragyogjatok, ti vagytok a gond-
viselés jelzett őrszeméi, melyek virrasztanak
a halottak álmai fölött, ti vagytok egy tiszta
égnék csillagai, melyen sohasem vonulnak
a bánat és szenvedés fellegei, ti vagytok
egy tulvilágnak jelzett örök lámpái, világít-
satok csak szelid fényben, hogy az élők a
hit fényében fűrészelve küldbessék imaikat
a halottak atyjának szármolyához

„Talán majd valaki jó sírom szélére.”
Ez édes reményben hajítja le minden hal-
dokló fejét a halál párnájára. Nem is csa-
latkoznak. Az élők elmennek, odatűzik sze-
rettük sírjára a megváltás jelét, könnyeikkel
áztatják a rideg hantokat s virágokat ápolnak
a természet alkotta szemfödelen. Szeretjük
nemcsak a koporsó zártáig, a temető hant-
jainak dübörgéseig tart, tart ez tovább, mint
keblük legszentebb érzeménye sokszor hal-
hatatlan, mint maga a lélek.

E napon kedveseik sírjaihoz mennek,
fölkeresik azok rémes magányát, szemük
ragyogó könnyeivel öntözik, újra élesztik a
poraikból kihajtott, de az ősz csipős dere
által fonnyasztott virágszalakat, míg reszkető
karjaikkal ölelik a porladó keresztet s rá-
hajtják busongó fejüket, ajkaik sírva susogják
az edes imát: „Adj nekik, uram, csendes
nyugodalmat! Mig kezeik áldólag emel-
kednek a sírhalom fölé, addig fájó lelkük
melyéből kitör szívük óhaja, a szeretet ön-
zetien nyilvánulásával: „Nyugodjál béké-
ben!”

Nyugodjatok békében elhunyt testvé-
reink! Az élők imája könnyítse fölöttetek a
sír göröngyeinek terhét, nyerjétek meg ese-
dezeseik által azt, mit érdemeitek által
kinyerni képesek nem volnátok.

A kegyelet estéje éjre változik . . . az
éj órai mulnak . . . a lámpák utolsó lob-
bannak . . . a síró szemek könnyei apadnak,
az élők azon édes reményben távoznak, hogy
leendő föltámadás, boldog viszontlátás! . . .

Sötét éj — néma csend — csak a
béke angyala virraszt a halottak birodal-
mában.

Nemes Antal.

szentelte, mindenben a haza hű fia volt s ig-
csakugyan azzal a tudattal halhatott meg, hogy a
magyart hazaszeretetre gerjedni, nemzetiségét s
ezzel nemzete életét visszavívni segítette.

A midőn így róla megemlékezünk, a hála
mellett, melylyel iránta tartozunk, bennünket
ugyanazon érzések lelkesítsenek, melyek őt ve-
zették. Midőn pedig visszaterünk hazai köreinkbe,
ne csak dicsőségéről s nagyságáról emlékezzünk
meg, hanem követésre méltó erényeiről is, mert
ne feledjétek el ifjú barátaim, hogy a haza jövője
nem attól függ, hogy a közélet terén sokan tün-
dőköljenek, hanem attól, hogy mindenki a maga
körében hiven teljesítse kötelességeit.

S most, midőn elismerésünk s kegyeletünk
külső jelét, a koszorút költőnk sírhalomra letesz-
szük, fakadjon szívünk mélyéből a fohász: Áldott
legyen a költő emléke!

Egy nő gondolatai.

Irta: Bócsaági Antalné. (Hajnalka)

Azon ember, kinek valódi isteni félelem van
a szívében, hasonlít a naphoz, mely a nélkül, hogy
beszédre, világít és melegít.

Ne légy senkinek adósa; légy azonban oly
megelőző, mintha mindenki hiteleződ volna.

Legyen szíved az öröm iránt nyílt, de kész
a fájdalom és szenvedés minden harsza; tanulj
a balsorsban reményleni; jó időben pedig gon-
dolj a viharra.

Akarod önmagad ismerni? Tekints a mások
tetteire. Akarsz másokat megérteni? Tekints sa-
ját szívedbe.

Ha mindenkinek, ki valamely megrovásra
méltó tettet akar véghez vinni, rögtön valami
örömet állítanak útjába, sokkal kevesebb rossz
történetek a világon.

Azon műredek, mely a nő szelleme és iz-
lésének legfőbb becsületét szerz s a melyben
mindennap kell valamit idomítania — saját leá-
nya.

Van-e más törekvése a nemesnek és jónak,
mint folytonos küzdés azon szerencse után, melyet
a természet nekünk szánt.

Akkor tünteti ki az ember jellemét legéle-
sebben, midőn idegent ir le.

Senki sem szabad, ki önmagának
nem ura.

Külső javak birtoka nem tesz szerencsésé,
ha a legtöbb jóval a belbékével, az önmagunkkal
való összhangzással s a tiszta öntudat bizonyossá-
gával nincs párosulva.

Az nem erény, mely jutalmat kíván.

Ne félj senkitől annyira, mint önmagadtól,
bennünk van a bíró, mely nem csal s melynek
szava nyomatékosabb előttünk, mint az egész vi-
lag tetszése.

Inkább tetteik, mint szavaikból ítélj meg
az embereket. Miután sokan jót beszélnek, de
rosszat cselekednek.

Egyedüli nagyság a földön a büntudatlan
szív és egyedüli boldogság a családi kör szeretete.

Egyedül önmagunknak élni nem lehet, de
ha lehetne, az nem is volna élet.

Ugy beszélj mirdig, amint gondolkazol, de
ne mondj el mindent, amit tudsz.

Ne remélj semmit és ne félj semmitől a
földön.

Ki mindég vidám akar lenni, az nemcsak
szerencséséről gondoskodik, hanem erényesen
cselekszik.

A vároldal befásítása.

Felesleges volna azt bizonyíthatnunk,
hogy a kopár, használatlan területek befá-
sítása közgazdasági és egészségügyi szem-
pontból egyaránt igen fontos. Hisz vannak
vidékek, sőt országok, melyek szegénység-
göket jórésben éppen az erdők esztelen
kipusztításának köszönhetik. A fásítás nagy
haszna mellett bizonyít az is, hogy a föld-
művelésügyi miniszter meglehetősen nagy ju-
talmak kitűzésével buzdítja a községeket
és magánosokat a kopár területek beerdősít-
ésére.

Ilyen kopár területek Sümeg határá-
ban meglehetősen számban vannak. E terüle-
tek befásításával egyrésztől a bennük rejlő
holt tőkék gyümölcsözővé válnak, másrésztől
pedig nagyban előmozdítanak a köz-
egészségügyi viszonyok javulását is.

E területek mindegyikét nem akarjuk
ezuttal felsorolni, csupán egyre óhajtjuk a
figyelmet irányozni s ez: a sümegi vároldal-
nak befásítása.

Ezzel nemcsak a vár és környéke
nyerne festői szépségében, midőn az erdők
lombjainak árnyából emelkednének ki a
terjedelmes omlatag romok, hanem a jó-
kora nagyságu fásított terület éreztetné jó-
tekonyságát a város levegőjére is, midőn
közvetlen közelében üditő erdő támadna.

Az ellenvetés, hogy gonosz kezek az
ültetvényeket tönkretennék, ma már alig
állhat meg, mert az utóbbi időben, külön-
ösen mióta utcaink befásítva vannak,
igen emelkedett lakosságunk szívében a
fák iránti szeretet és becsülés.

A vároldal — mint tudjuk — a vesz-
prémi püspökség tulajdona. A püspökség
erdészete jelenleg valóban virágzó állapot-
ban van, mert a jeles szakőrök az erdőt
mintaszerűleg kezelik. Ez állításunk igazolá-
sára teljesen elég, ha rámutatunk az évek
óta folyó erdősítési munkálatokra, meg arra
a párját messze földön ritkító nagyszerű
faiskolára, melyet Sarvalban létesítettek, s
melyre a sümegi erdőmesteri hivatal igazán
büszke lehet. Ez iskola, — azt hisszük —
a vároldal befásítására a kellő anyaggal
már is rendelkezik. A tisztviselői kar buzgalma
csakhamar legyőzné az akadályokat, első
sorban a talaj nehézségeit s a vár befási-
tásának munkáját rövid időn át sikerre
vezetné.

Első sorban természetesen a tulajdo-
nosnak, báró Hornig Károly veszprémi
püspöknek elhatározását és rendeletét kel-
lene kinyernünk. E célból a legközelebbi
képviselő testületi gyűlésből kifolyólag kér-
vénynyel járulhatna a város a püspökhöz,
melyben a vároldal befásítását kérelmeznék.
Meg vagyunk győződve, hogy püspökünk
ismert kegyesszívűsége, melynek eddigi fő-
páztorkodása alatt is oly sok nemes tanu-
jelét adta, a kérelmet szívesen meghallgatná
és teljesítené.

Ajánljuk indítványunkat a városatyák
szíves figyelmébe.

Új szőlőbetegség.

A földművelésügyi miniszter a következő ren-
dletet küldötte valamennyi törvényhatóságnak:
Franciaországban, miként erről a Czinnek
a hírlapi közleményekből már tudomása van, a
szőlőnek egy újabb veszedelmes betegsége a
gommoise bacillaire lépett fel.

Részemről megtettem minden intézkedést
arra nézve, hogy szőlőművelésünk e szőlőbeteg-
ségnek hazánkba behurcolásától megóvassék s a
legnagyobb szigorral fogok öröködni a felett, hogy
ez intézkedéseimnek fogadata is legyen.

Felhívom ennél fogva a törvényhatóságot,
hogy figyelemmel hivatali elődömnök a szőlő-
vesszőforgalom szabályozása iránt legutoljára 1892.
évi 70600. sz. a. kibocsátott kérérendletére s ille-
tőleg ama korábbi rendelkezésekre, amelyek szerint
külföldről származó szőlővesszők különleges engedé-
lyem s e célból kiállított különleges szállítási
igazolványom nélkül nem hozhatók be az ország
területére, sem az ország területén at nem szállit-
tathatnak, szigorúan öröködjék a felett, hogy szőlő-
vessző se külföldről, (ide értve Ausztriát is) se
Horvát-Szlavonországból a törvényhatóság terü-

— **Budapesti Hirlap.** Az újságszínalás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonnégy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Tavirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról, a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e rengetegből kiválókat és megrostalni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, a mi a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem varhat el annyira újságjától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közmuvelődési érdeke, ez a mai zsunalisztlka fejlődési iránya. Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, ahol magának a Budapesti Hirlapnak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tízennyévi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit varhat a Budapesti Hirlaptól. Az előfizetési feltételek a következők: egy hónapra 1 frt 20 kr; negyedévre 3 frt 50 kr; fél évre 7 frt; egész évre 14 frt. Vidékről legcélszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cím: Budapesti Hirlap kiadóhivatala Budapest, VIII. kerület, Rökk Szilárd-utca 4. szám és József-körút 5. sz.

— **Szalay József magyar története.** Már említettük, hogy Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) könyvkiadó cég, a millennium alkalmából új kiadásban bocsátja közre Szalay Józsefnek a korán elhunyt kiváló történettudósának »A magyar nemzet története« című munkáját, még pedig akképpen, hogy annak házagait Baróti Lajossal pótolta és azonfelül a szöveget több mint 600 művészi kivitelű illusztrációval látja el. Szalay munkáját nemcsak az akadémia részéről érte

az a kitüntetés, hogy odaítéltek neki a Szilágyi-féle 1200 frtos jutalomdíjat, hanem a közönség is oly lelkesen fogadta, hogy rövid pár év alatt az egész első kiadás el fogyott. Valóban szükség volt tehát a második kiadásra, és a kiadó cég bölcsen cselekedett, midőn azt valóságos díszműnek tervezte, hogy méltó ékessége legyen minden magyar ember könyvespolcán. Alig jelent meg a munka prospectusa, már előttünk van az első füzet is, mely 4 ivnyi szöveget és több mint 50 kisebb-nagyobb illusztrációt tartalmaz. Az első fejezet a magyarok be-kötözése előtti Magyarországot ismerteti, előbb a kőkort bemutatva számos Magyarországon talált kőkori tárggyal, aztán a bronzkort, szintén bronzkori leletek rajzaival. Erre Magyarország legregyebb ismert lakosait ismerteti a szerző néhány érdekes araviszki ré, i-éget reprodukálva. Pannónia és Dáciaának a rómaiaktól való meghódítását szintén számos kép illusztrálja: a Traján-hid maradványa, a római Traján-fórum, a híres Traján-tábla stb. »A római közigazgatás és műveltség Pannóniában és Dáciában« című fejezetben dásan ki vannak aknáva az ó-budai ásatások; ott találjuk az aquineumi amfiteátrum képét, az ottani leletek közül az ismert oltárkövet, a mozaikot, a helyleges táblákat, az agyagedény-töredékeket stb. Nagyon sikerülték a Pannónia sorsára befolyással volt római császárok arcképei is: Augustus császáré és Tiberiusé, valamint Decebal dáki király egy szobrának másolata. A szöveg sehol sincs tudakos magyarázatokkal megrakva; az előadás népies, végig egyszerű, világos, folyékony, olyan, a minőnek lennie kell egy nagy közönség számára szánt munkában. Az első füzet átvásása után tehát csak még melegebben ajánlhatjuk a munka megszerzését mi denkinek, a kit hazája története érdekel. Egy füzetet 3 frt 60 krral, 24 füzetet 7 frt 20 krral) a füzeteket bérmentve kapja. A teljes mű mintegy 65 füzetre fog terjedni. Gyűjtőknek minden 7 példány után egy tiszteletpéldánnyal szolgál a kiadóhivatal. A megrendelések a kiadócéghez intézendők: Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai), Budapest, Andrássy-ut 21.

— **A Kakas Márton** 5-ik száma is rendkívüli élnék és változatos tartalommal jelent meg. A szép illusztrációk, a szellemes, mulató szöveg egyképpen ajánlják Sipulusznak e jelesen szerkesztett viczlapját. Előfizetési ára negyedévre egy frt. Megrendelhető a Budapesti Hirlap szerkesztőségében is.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesző:
Horvát Gábor.
Főmunkatársak:
Éles Károly és Kocsis Károly.

Értesítés.

Alulírott van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **szabó** üzletemhez egy dusan berendezett

szövet-raktárt

rendeztem be, hol a legdivatosabb szövetek raktáron vannak.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezve maradok

kiváló tisztelettel
Schlesinger Sándor
szabó-mester
Sümegeen.

A gógánfai határban 150 hold

nyires-erdő

kivágás végett eladó. Venni szándékozók jelentkezhetnek
Külley Józsefnél Z. Gógánfán.

Vonatkozással a közeledő időnyre van szerencsénk a t. közönség becses tudomására hozni, hogy nálunk I-ső rendű SZALON SZENET a legjutányosabb árban lehet kapni. — Nagyobb rendelésnél előnyár. — Kívánatra házhoz is szállítjuk. Becses rendelményüket kérve maradtunk kiváló tisztelettel

Kohn Testvérek vaskereskedők Sümegeen.

HORVÁT GÁBOR

könyvnyomdája és papirkereskedése SÜMEGEN.

Ajánlja jól berendezett könyv- és papir-kereskedését mindennemű iskolaszerekben, üzleti könyvekben, regényekben, valamint többféle minőségű írópapirokban.

KÖNYVNYOMDÁMBAN,

melyet a mai kor kívánalmainak új betűkkel gazdagítottam, mindennemű nyomtatványok fölvetetnek és műizléssel elkészítettnek.

Diszes kiállítás, gyors és pontos kiszolgálás, valamint mérsékelt árfölszámítás biztosítottatik.

A n. é. közönség szives figyelmét kéri

kiváló tisztelettel

HORVÁT GÁBOR

Nyomatott Horvát Gábor könyvnyomdájában Sümegeen.

S

Egész évre
Fél évre
Negyed évre

Lapunk
hirdetési íro

Ga

Elvil
geknek t
mert a s
juk akár
tasát val
gazására
delem vi
váza nál
kik taga
még jó
diumokro
gel a ké
lehet nel
radni.

Elle
kell meg
moknak
tani, ha
ringek h
áruikat,
gyar ga
szintén
a magy
megkap
Ne
közönsé
horribis
Fá
buzaár,
zott, id
is a ma

A SÖ

Sz
doztatta
puskatus
udvarara
A
hitték,
nem les
D
s hallg
megjeg
a musz
fiakat.
Eg
vetett v
az ipar
A
osztrák
ruhaner
gyar f
pirosat
A
tel s ne
ülve, s
zete al
egy g